

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 "		
Pe un pătrar de an 40 "		
La număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 4272 B/1930.

Notă oficială.

Tinerii cari doresc să fie primiți în Academia noastră teologică, să-și înainteze petițiunile lor Consiliului eparhial, prin Oficiile protopresbiterale, până la 15 Septemvrie a. c.

La cereri se vor alătura următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Certificatele școlare de studii secundare și diploma de bacalaureat.
3. Atestat de moralitate dela Oficiul parohial, vizat și de către Oficiul protopresbiteral.
4. Atestat dela medicul Academiei teologice, că petentul este pe deplin sănătos și fără defecte. Se obsearvă, că petenții, cari în urma îndepărtării sau altor împrejurări, nu pot prezenta acuma atestatul medicului Academiei noastre, sunt obligați a-l prezenta la înmatriculare.
5. Declarațiunea părinților că vor suporta toate cheltuelile reclamate cu întreținerea în Internatul diecezan.

Se obsearvă, că studenții Academiei teologice sunt obligați să locuiască în Internatul diecezan.

Petenții, când vor fi chemați, au să se prezinte la Consiliul eparhial.

Caransebeș, la 26 Iulie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Insemnătatea studiului religiei comparative.

De: **C. Rudnean.**

Am accentuat mai de multeori însemnătatea istoriei religiunilor — o contribuție de mare folos ramurilor de teologie e studiul religiei comparate. Ea e disciplina complexă, care însușmează o serie de științe auxiliare, cu ajutorul cărora determină faptele religioase. Compară diferitele religii și găsește analogia unor fapte, stabilind partea generală și comună ce există în diferitele religii.

Știința aceasta e vastă, ea însă aduce mari foloase teologiei, pentru că prin studiul diferitelor religii putem mai bine aprecia valoarea spirituală a religiei creștine. Religia creștină apare în toată majestatea ei!!

Studiul comparativ al religiei necesită și anumite cunoștințe bine pregătite, la diferite științe ca: arheologia, antropologia, filologia, sociologia, filosofia, folclor etc...

Toate acestea dau un anume material care trebuie utilizat cu multă precauțiune. Se cer anumite calități dela cercetătorii religiei comparate, de altfel ca și la studiul istoriei religiunilor în general. Ei nu trebuie să aibă anumite preconcepții despre un sistem de religie — ei în lumina obiectivă a cercetărilor să scoată adevărul! Sunt mai multe școli cu reprezentanții lor, fiecare caută să-și apere punctul său de vedere. Școala filosofică cu reprezentanții ei: Hume, Kant, Comte, Höffding, etc., școala istorică: Salomon Reinach, *Chantepie dela Saussaye*, Conte Goblet d'Alviella. Școala sociologică: E. Durkheim, R. Hubert, Mauss, Levy Bruhl, școala psihologică: Ribot, Wundt, William James, George A. Coe, James Leuba, I. King etc...

Toate aceste școli caută ca să explice religia într'un anume fel, bazat pe o facultate oarecare a sufletului, sau pe un criteriu rațional.

Cercetătorul obiectiv în domeniul religiei, va trebui să analizeze toți factorii determinanți ai religiei — să nu-i scape nimic din vedere. Nu va uita mediul social și specificul rasei, sau al poporului pe care-l studiază.

Cunoașterea temeinică a religiunilor, și studiul comparat al lor, va aduce un real folos teologiei creștine.

„Religiunea comparată are marele avantaj, de a ne lumina pe noi înșine în credințele noastre. Ea ne aduce un nou concept de înțelegere a fenomenului religios. Prin studiul comparativ al religiunilor ajungem la ideea fundamentală, că religia nu-i o iluzie, sau ceva patologic, ori o superstiție, cum multora le-a plăcut să creadă, ci dimpotrivă, e un fapt real, un fenomen adânc înrădăcinat în sufletul omenesc, o condiție esențială a vieții umane, e un tot armonios, e una din valorile, care pun în mișcare progresul omenirii.

Scepticii și indiferenții pot crede ce vor, dar ei nu pot nega niciodată că religia nu e un factor real în evoluția socială. Necredincioșii pot disprețui pe oricine, desigur însă că nu pot să nu respecte pe acei cari caută să se înalțe tot mai sus, cari caută să se apropie de Dumnezeu în spirit și adevăr.

Spiritul omului totdeauna nemulțumit, vecinic în cercetarea adevărului își găsește un alean în această știință, aleanul răspunderii la prima problemă a vieții, care de multe veacuri sbugiumă mintea omenească, fără a putea ajunge la rezultat. Prin știință îndepărtăm ignoranța și devenim liberi stăpâni ai firii înconjurătoare, prin știința religiunii noi devenim mai liberali, mai concilianți, mai toleranți. De unde până acum tot ce nu era creștin, ori de-o confesie oarecare, era privit ca neadevăr, ca fals, acum înțelegem, că dacă Dumnezeu a ales în adevăr un popor și i-a dat o religie deosebită, El n'a uitat în acelaș timp de celelalte popoare și celelalte religiuni. Pretutindenii istoria ne arată, că există o înălțare către *Ideal*, către Dumnezeu, care desigur e conceput în diferite feluri, dar pretutindenii El caută să fie *bun, drept, sfânt*.

Studiind religiunile lumii, învățăm că orice manifestare omenească, întrucât e sinceră, cuprinde ceva din adevăr, ceva care e chemat să înalțe pe om și să-l ridice sus spre revelația divină. Povestea înțeleptului Nathan cu inelele lui de aur, că adică care e adevăratul inel, își are mare aplicație aci. Fiecare din noi vom dovedi, că ducem cu noi inelul cel adevărat, dacă

vom fi vrednici să probăm faptele noastre bune, inima noastră curată.

În acest senz, religiunea comparată ne învață a slăvi și iubi pe Dumnezeu cu mai multă înfocare, cu mai mult entuziasm, cu mai mare avânt. Ea, e drept, se opune materialismului, care neagă totul, cum se opune și materialismului, care afirmă totul. Ea aduce critica rațiunii, care distinge ceea ce e fundamental, de ceea ce e efemer. Ea ne mai învață apoi, căoricât de departe ar fi omul de Dumnezeu, nimic pe pământ nu-i mai aproape de Dumnezeu de cât omul. Umanitatea nu-i cel din urmă ideal al științei noastre.

Dar importanța religiunii comparate se poate deduce și mai departe. Spuneam că facem compararea ca să ne lămurim, să aducem lumină asupra diferitelor religiuni, să aflăm ceea ce-i esențial și ceea ce s'a câștigat în timp, ceea ce s'a împrumutat prin contactul diferitelor emigrațiuni. Această metodă poate fi aplicată pentru religie în general, ori pentru o religie în specie. Care este folosul studiului nostru pentru un creștin de pildă? Ca creștin eu studiez alte religiuni, *ca să înțeleg mai bine a servi pe Dumnezeu, după învățătura Domnului nostru Iisus Christos*. După cum în filologia comparată studiul limbilor mă clarifică, mă face conștient asupra limbii materne, tot așa în religiunea comparată studiul religiunilor *mi dă mai multă lumină, mă face să înțeleg mai bine religiunea mea**.

În acest senz trebuie înțeleasă știința religiunilor comparate, ca o înțelepciune, ca un adevăr, care are de scop, să promoveze interesele spirituale ale umanității și umanitatea să preamărească pe Dumnezeu Creatorul tuturor lucrurilor și pe Mântuitorul Lumii: *Iisus Christos!!* Ea ar trebui să figureze în învățământul nostru teologic, pentru că astfel s'ar putea spulbera gândurile materiale și ateiste ale câtorva nechemăți în domeniul teologiei!

„...Și nimeni nu le va răpi din mâna mea“.
(Ioan 10, 29)

De cea mai mare însemnătate și valoare atât pentru progresul cultural, cât și pentru binele și prosperarea omului, ca individ singular cât și ca societate omenească creștinească, este problema chemării pastorale. Se poate chiar afirma că de cum se rezolvă mai salutar și mai norocos această problemă complicată, depinde binele și fericirea vremelnică ca și cea vecinică a turmei cuvântătoare. Într'adevăr,

*) Vasile George Ispir: Introducere în studiul religiunii comparate, București, 1915 pag. 32—35.

aşa de sublimă şi grea este această problemă, căci putem spune, că noi oamenii cu raţiunea şi cu priceperea noastră debilă, limitată, cu simţul îngust pentru adevăr, dreptate şi binele obşteşc, nu ne-am putea avânta până la înălţimea ei.

Şi deci în faţa acestei infirmităţi a puterilor umane, a fost lipsă ca Domnul însuşi, însuşi Păstorul cel mare, Christos, să vină, ca prin cuvântul adevărului, prin învăţăturile sale dumnezeieşti pe care le-a pătuit cu jertfa sa pe cruce, să tragă vâlul neştiinţei, să ne lumineze minţea spre a înţelege şi putea deslega această gordiană problemă pastorală.

A fost deci o necesitate, o necesitate absolută spre a veni în scopul acesta Mântuitorul căci cine dintre muritori ar fi fost în stare să stabilească exact şi să definească fiinţa acestei probleme sfinte, aşa cum a stabilit-o şi definit-o El? Cine dintre oameni ar fi avut puterea necesară, cine ar fi fost în stare a rezolvi această problemă mântuitoare, căci cine ar fi putut cu deplină certitudine afirma: „*oile mele, glasul meu ascultă şi eu le cunosc pe ele şi vin după mine; şi eu le dau lor viaţă vecinică şi nu vor pieri în veac; şi nimeni nu le va răpi din mâna mea*“.

(Ioan c. 10, v. 27-29)

Iată deci că numai El, Păstorul cel mare al întregii creştinătăţi, numai El singur a putut grai despre Sine acestea şi aceasta căci numai El singur a avut puterea să rezolve problema chemării pastorale. Numai El, prin învăţăturile sale, prin neclintita statornicie în propovăduirea adevărului sfânt, prin resignarea şi lepădarea de sine până chiar la jertfa crucii, numai El ne-a învăţat cum se poate cunoaşte fiinţa şi deosebita însemnătate a problemei pastorale. Prin însuşi exemplul său, Domnul ne învaţă cum trebuie să purtăm lupta sfântă pentru adevăr şi mai ales cum pentru triumful lor să fim gata a ne expune chiar jertfelor celor mai extraordinare căci scris este: „*Păstorul cel bun sufletul său îşi pune pentru oile sale*“.

(Ioan c. 10, v. 11), iar ca un scop final, ca un metod putem spune, al chemării pastorale zice: „*Oile mele glasul meu ascultă şi eu le cunosc pe ele şi vin după mine şi nimeni nu le va răpi din mâna mea*“.

Şi vai! cât de mult ar trebui să ne pătrundă pe noi aceste dumnezeieşti cuvinte, mai ales acum în aceste momente de adevărată criză religioasă, când nori grei se arată la orizont, când mai mult ca oricând suntem asaltaţi mişeleşte.

Lupi fioroşi îşi arată de pretutindeni colţii şi îmbracăţi în piei de oaie încearcă risipirea turmei.

Dar ca să putem şi noi a ne lăuda cu Mântuitorul că „*nimeni nu le va răpi din mâna mea*“, trebuie să fim vrednici şi folositori darului chemării pastorale. Urmând exemplul Domnului Christos şi acel al Sfinţilor săi Apostoli să fim deplin şi sincer convinşi de adevărul vecinic al învăţăturilor Sale şi luând „crucea Domnului“ să alergăm la toate „marginile pământului“ să propovăduim Evanghelia Sa.

Să fim mai atenţi căci datori suntem!

Dimitrie Anuţoiu
preot.

„...Până şi la religie“.

În Arad s'a descoperit o afacere urâtă. Un oarecare Constantin Stepici a fost prins cu o diplomă de bacalaureat falsă. Chestiunea nu ar fi de fel extraordinară. Diplome false nu s'au găsit chiar numai în Arad, şi nici nu prezintă ceva deosebit. Ne-am obicinuit cu falşurile ca şi cu aerul năduşitor de vară; ca şi cu abuzurile, escrocheriile, furturile, tâlhăriile şi tot ce se poate închipui şi vedea zilnic în jurul nostru, aproape, departe, pretutindeni. Te obicuiieşti la urma-urmei să auzi şi declaraţii ca aceia a unui „foarte important personaj“ că „patruzeci la sută din aşa zişii intelectuali ardeleni cu diplome din anii 1920-1926, sunt cu diplome false“. Transilvania aceasta, care a dat atâţia cărturari de seamă, în frunte cu redeşteptătorii şi inişiatorii unei culturi naţionale, — n'ar avea decât şasezeci la sută intelectuali cu diplome veritabile.

Dar nu aceasta interesează.

„Universul“ din 24 Iulie — ocupându-se în continuare de această chestiune — spune despre Constantin Stepici că a aflat dela directorul liceului din Arad D. Ascanie Crişan că „numitul *bacalaureat* de şcoală superioară de Comerţ, cu întreg cursul secundar făcut cu bacalaureat cu tot în opt luni de zile, şi-a încercat norocul şi la liceul „Moise Nicoară“, dar la admitere a căzut *până şi la religie*“.

Noroc dela Dumnezeu, că la primirea în şcoale nu se cer şi probe de caligrafie, desen, gimnastică, etc. că probabil Stepici cădea şi la astea. Aşa la el a rămas religia ultima; a căzut *până şi la religie*, spune Dl Ascanie Crişan. Cu alte cuvinte o cădere la aritmetică — de pildă — ori la gramatică se mai înţelege, dar să cazi până şi la nenorocita de religie, asta nu se mai înţelege? Religia este dar, după concepţia curentă, studiul cel mai neînsemnat, cenuşotca tuturor studiilor, un studiu de mântuială dacă vreţi! Şi nu este aceasta numai

păreră dlu director al liceului din Arad, aceasta e păreră curentă a vremii în care trăim.

Până mai ieri-alaltăieri eram obicinuiți să vedem în studiul religiei — nu fără tâlc așezat pe certificatele școlare în fruntea tuturor celorlalte — abecedarul sufletului. Să desprindem din el poșghița binelui suprem, — să-l cunoaștem pe Dumnezeu, să-l altoim în sufletele plâpânde, pentruca tari să fie la dureri, și tari întotdeauna aceste suflete... Cei cari mai cugetă așa sunt astăzi puțini, foarte puțini.

Ș'atunci ne mirăm și nedumeriți ne întrebăm de unde sunt atâtea falsuri, de unde atâtea furturi; de unde atâtea sinucideri între minori, între tinerimea școlară; răutatea aceasta multă de unde năvălește ea?... Și vai, cât de ușor găsim cuibul acestei răutăți așezat în sufletele acestea sterile, inructuoase... în cari nu s'a sădit germenul niciunei virtuți, în cari mișună microbii patimilor și ai tuturor răutăților!...

În școalele de comerț abia se știe de religie. Abia poți sta de vorbă cu odraslele cari ar trebui să știe că afacerile, numai acelea sunt bune cari sunt cinstite, că ochiul lui Dumnezeu numai lucrul drept îl patronează... că în fine nimic în lume nu poate ocoli voia Lui, ci toate sunt a i se supune!

În licee, ce să zic? Examenele de religie s'au șters. E păreră la modă, care-i totdeauna triumfătoare... Religia e cu adevărat cenușotca lor...

Până când?

Ziua Domnului.

De preotul Ș. Bololoi.

Dumnezeu în atotînțelepciunea sa, a rânduit ca omul șase zile să lucreze, iar pe a șaptea să o serbeze și să o închine Domnului. El a rânduit deci ca oamenii șase zile de-a rândul să-și agonisească cele necesare vieții acesteia pământești, să-și agonisească hrana și toate bunătățile necesare trupului, iar în ziua a șaptea — cel puțin atunci — să-și agonisească hrana necesară sufletului său. Omul fiind alcătuit din corp și suflet, pe lângă hrana trupească are nevoie și de o altă hrană, de o hrană spirituală, de hrana sufletului său.

Mântuitorul a dat oamenilor posibilitatea să-și câștige cu ușurință hrana sufletească, căci el însuși, în timpul cât a petrecut pe pământ, a învățat lumea cum să-și câștige hrana sufletească și prin ea mântuirea, iar după înălțarea Sa la cer, a încredințat învățăturile Sale sfinților apostoli și sfintei biserici, care singură le-a păstrat — până azi — curate și intacte. Și ele se pre-

dau, se predică neconținut în sfintele noastre biserici. Prin urmare, dacă voim să cunoaștem învățăturile Mântuitorului, pentruca apoi să le urmăm — ca astfel să ne câștigăm mântuirea — trebuie să cercetăm serviciile dumnezeiești în toate Duminicile și sărbătorile de peste an.

În realitate însă cu totul altfel se prezintă lucrurile. Nici cea mai mică parte a oamenilor nu-și îndeplinește datoria față de Mântuitorul și respective față de biserica Lui. Nimeni nu se mai gândește azi, că și sufletul are trebuință de hrană, că și el are a fi cultivat în spiritul legii lui Christos, ci aproape toată lumea se gândește și se îngrijește numai și numai de cele necesare vieții acesteia pământești, fără ca să se gândească, un moment măcar, că are să-și dea odată socoteala de faptele sale înaintea înfricoșatului județ al lui Christos.

Și ceace e mai trist, cele șase zile nu le sunt oamenilor suficiente pentru îngrijirea de cele lumești, ci și ziua a șaptea, ziua Domnului o necinstesc prin faptele lor, căci în loc să se ducă la sfânta biserică, la sfântul locaș al Domnului, ei și în această zi se îngrijesc numai și numai de lucruri lumești.

O durere mare ne înăbușe sufletul nostru, când vedem iarăși că în timp ce se oficiază sfânta liturghie, unii oameni, în loc să vină la sfânta biserică se duc la cârciume, spre a se da la păcatul ce-i stăpânesc, la patima beției. Acești oameni nu mai pot avea nici decât pe Dumnezeu în inimile lor și își vor lua răsplata, fiecare după faptele sale.

O altă faptă urâtă și adânc încuibată în sufletul multor oameni este aceea, că deși pornesc spre sfânta biserică, cea mai mare parte din timpul în care se săvârșește sfânta liturghie, o petrec în curtea bisericii, spre a se pune în curent cu întâmplările din decursul săptămânii. Nu pentru aceea venim noi la biserică, ca să discutăm lucruri lumești, ci venim ca să aducem mulțumită lui Dumnezeu și Domnului nostru Iisus Christos pentru toate bunătățile pe cari ni le-a dat și pentruca să ne rugăm ca și în viitor să ne aibe sub acoperământul aripelor sale.

Dacă Dumnezeu a rânduit, ca omul șase zile să lucreze, iar pe a șaptea să-o sârbeze și să-o închine Domnului, atunci pentruce nu ascultăm noi glasul vocii lui și să cinstim ziua Domnului, reținându-ne dela orice ar fi în contra vocii lui?

Oare omul nu are timp de ajuns șase zile de-a rândul să-și agonisească bunurile necesare vieții acesteia pământești? Oare ne este de ajuns că șase zile de-a rândul omul nu are în vedere și aproape nu se gândește la Dumnezeu, aproape

ca un ateu; apoi nici în ziua șaptea să să nu-și aducă aminte de Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Christos și să seînchine lui?

Dacă atât de mare este răutatea omenească, când vom ajunge în necazuri, cum mai îndrăznim noi să rugăm pe Dumnezeu să ne ajute, ba cum îndrăznim chiar să-i mai pronunțăm numele lui? Nu ne gândim că în cazul acesta cerem dela Dumnezeu ceace nu merităm?

Pentruca noi să putem primi ajutorul lui Dumnezeu, trebuie să-i îndeplinim voia lui, să serbăm și să cinstim ziua Domnului prin rugăciuni cari se săvârșesc la serviciile divine din sfânta biserică.

Spiritul acesta bun, faptul de a obicinui pe credincioși cu participarea regulată la sfânta biserică, trebuie sădit în om încă de mic, încă de când e copil, având sufletul plâpând, maleabil, când spiritul legii creștine este ușor primit de sufletul său. Deaceea una din datorințele principale ale părinților, este ca să dea educația religioasă necesară copiilor lor.

Copiii astăzi — pentru a spune un cuvânt și despre ei — sunt cu totul înstrăinați de sfânta biserică; ei numai atunci o cercetează când sunt aduși de către învățătorii sau catihetii lor. Lucrul acesta se obsearvă mai bine acum în vacanță, căci decând nu mai sunt sub autoritatea învățătorilor lor, aproape nici unul nu mai vine la sfânta biserică*).

Vina în cea mai mare parte este a părinților, căci școala și biserica, fără concursul lor, sub a căror ochi este în orice moment copilul, nu este în stare să-i dea educația necesară. Părinții să trimită copiii regulat la biserică și atunci ei se vor obicinui, va deveni ceva necesar în sufletul lor, datoria de a merge la biserică și atunci când vor fi mari, vor ști să-și îndeplinească conștiințios datoria față de Mântuitorul și față de biserica Lui.

Mântuitorul a făcut mult pentru mântuirea noastră, a pățimit, a răbdat moarte pe cruce și a înecat în sfânt sângele Său păcatele noastre. Dacă el, fără ca noi să merităm, a luat asupra sa păcatele noastre și a pățimit pentru noi, atunci noi pentruca să ne facem părtași de fericirea cerească pe care ne-a gătit-o nouă, trebuie să conlucrăm împreună cu El pentru mântuirea sufletelor noastre, să urmăim învățăturile Lui și să îndeplinim poruncile Lui, să ne aducem întotdeauna aminte de ziua Domnului și să o cinstim.

*) Vina este a părinților, întâi; pe urmă vinovat este preotul, care fiind catihet, însuș trebuie să grijească de aducerea copiilor — cel puțin a celor dela școală — la slujbele divine. Să nu ne obiicinim numai cu lucrul de-a gata; îi aduc învățătorii, bine, nu-i aduc, e rău!

ȘTIRI

Pelerinaj la sf. Mănăstire „Izvorul Miron“.

An de an credincioșii pioși își îndreaptă pașii în ziua de Prorocul Ilie spre sf. Mănăstire „Izvorul Miron“ din hotarul comunei Românești. Mulți suferinzi își găsesc în aceea zi ușurare sufletească și trupească la acest sfânt lăcaș de închinare și la izvorul cu apă tămăduitoare ce se află în apropiere, numit „Balta caldă“. Mulțimea mare de pelerini adunați aci ne învederează că simțul religios este încă viu și treaz la o bună parte din credincioșii noștri. A făcut deosebită impresiune procesiunea impozantă a pelerinilor din părțile Balințului, precum și „Oștașii Domnului“ din Logoj. La vecernie a predicat preotul I. Muntean-Românești despre însemnătatea sfintei Taine a Mărturisirii, iar la sfânta liturghie P. O. D. protopop al Birchișului Traian Cibian, un talentat orator bisericesc.

Dar, când inserăm aceste fapte îmbucurătoare un ochi ne rade — asemenea împăratului din poveste — dar celalalt ne plânge mult, când ne gândim, că pe altarul pierzării trupești și sufletești — a șatrelor cu tot soiul de beuturi — s'au jertfit cel puțin de trei ori atâta, cât pe cel al mântuirii sufletești. Oare nu putea lipsi această notă disonantă? căci „nimeni nu poate sluji la doi domni“ (Mat. 6, 24).

Biserică pe acoperișul unei case. Cum în America locul este foarte scump, casele se clădesc acolo foarte înalte, încât au până la 60 de caturi și deaceea le zice „zgârie nouri“. Până acum bisericile erau clădite departe de casele locuite. Dar cum pentru o bisericuță trebuia să coste numai locul de clădire câteva milioane, s'au gândit oamenii să facă biserici de acum înainte în vârful caselor înalte. Așa s'a zidit la New-Jork o biserică în al 24-lea etaj al unei case.

Credința bolșevicilor. Din pricină că sovietele ruse au închis, sau au dărâmat bisericile și mănăstirile din Rusia, au alungat, ba au omorât pe preoții și slujbașii bisericilor, bolșevicii ruși nu mai au nici o credință. Totuși omul nu poate trăi fără credință. De aceea fruntașii bolșevicilor din Rusia încearcă să facă o religie din bolșevism, care să înlocuiască credința pravoslavnică alungată. Ca Dumnezeu al noiei lor religii îl socotesc pe Lenin. Ca să câștige credincioși prin silă, alungă, bat,ucid pe cei cari nu voesc să creadă în Lenin ca Dumnezeu. Dar va veni vremea care va dovedi, că Dumnezeul pravoslavnic va fi mai puternic ca Dumnezeul lor numit Lenin. Și atunci va fi scrâșnirea dinților pentru bolșevici.

Se construiește cea mai mare biserică din lume. Precum se știe, în insula Tinos din Grecia, se află vestita icoană a Maicii Domnului, făcătoare de minuni. Această icoană a fost adusă cu mare pompă și onoruri și la căpătâiul regelui Constantin, când era grav bolnav. Și doctorii își pierduseră nădejdea în știința lor, și regele s'a însănătoșit. Acolo, în insula Tinos, se adună, de două ori pe an, câte 150,000 de închinători din toate colțurile Greciei.

Biserica actuală, unde se adaposteste sf. icoană, fiind mică față cu numărul închinătorilor cari o vizitează, conducătorii și administratorii averilor bisericii (care este foarte bogată), împreună cu Primarul orașului Tinos, s'au hotărât să-i zidească o mare biserică, care

să corespundă necesităților marelui număr de închinători. Această biserică, după planurile și descrierile publicate în ziare, va fi cea mai mare biserică a creștinătății aflate în ființă până astăzi. Planul ei este chistic spre a corespunde rezonanței muzicale bizantine. Va avea 150 de metri lungime, 150 metri lățime și 150 înălțime. Va fi un colos și o minune arhitectonică, construită toată din marmoră verde, de care este bogată insula Tinos. Va avea 100 de porți de marmoră, 10 etaje și 8 ascensorii. Va fi mai mare ca Biserica Sfântului Petru din Roma, care cuprinde numai 25.000 de oameni, iar ca va încăpea 100.000 de oameni, și de două ori mai mare ca Sf. Sofia din Constantinopol, care are o lungime de 75 metri. Va costa 500 milioane de drahme (sau un miliard și 100 milioane lei). Clopotele bisericii, când vor suna toate odată, vor fi auzite în toate insulele Cielade. Din banii ce se vor cheltui, peste 100 de milioane drahme are strâns gata biserică, 60 milioane dăruiește un locuitor din Tinos, iar restul prin subscripții.

La întrebarea ziaristilor cât timp va dura construcția, ei au răspuns că, pentru zidirea templului lui Solomon, au trebuit 6 ani, pentru Sf. Sofia 7 ani; pentru aceasta va trebui mai mult, față cu mărimea ei. De altfel și mijloacele de construcție sunt altele în ziua de astăzi, a încheiat arhitectul.

Două cupoane dela carnetul C. F. R. cu Nr. 366.001 se află detașate la oficiul protopopesc al Ciucovei. Proprietarul carnetului să se adreseze oficiului protopresbiteral.

Poșta Consiliului Eparhial.

La Consiliul nostru eparhial întră adeseori contracte, încheiate cu antreprenori, cari sunt atât de defectuoase, încât nu se pot aproba fără periclitarea intereselor comunelor bisericesti, de aceea atragem atențiunea preoților, cari nu sunt inițiați, cum are să se compună un contract să ceară dela Consiliul eparhial un formular de contract, care să le servească de cinosură la stilizare, aplicându-se — se înțelege — modificările cuvenite.

*

A întrat o arătare anonimă cu stampila Poștei din Orșova, că la sărbătoarea S. S. Ap. Petru și Pavel, nu s'a săvârșit serviciul divin.

Deoarece nu se arată comuna, în care nu s'a săvârșit serviciul divin nu se poate lua nici o dispoziție.

Reclamanții anonimi să arate comuna, în care s'a petrecut această întâmplare tristă.

Licitațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consiliu Eparhial ddo 8 Iunie No. 3214 E. ex 1930 se escrie licitațiune minuendă pentru zidirea bisericii ort. rom. din Bucoveți în proiopresbiteratul Făgetului pe ziua de 27 August 1930 ora 3 p. m. în localul școlii primare.

1. Prețul de esclamarie este 958.548 Lei având comuna bisericăscă să presteze în natură, cărămida, nisipul, pietrișul și cărăușile dela gara cea mai apropiată.

2. Planul, devisul de spese și condițiunile generale și speciale se pot vedea la oficiul parohial.

3. Licitanții se obligă a depune vadiul de 10% din prețul de esclamarie în bani sau hârtii de valoare.

4. Vor fi admiși la licitațiune numai antreprenori cu calificațiunea recerută: ingineri, arhitecți și maștrii constructori.

5. Antreprenorul pe care va rămânea lucrarea va solvi proiectantului suma prevăzută în devis pentru elaboreatele tehnice.

6. Spese și cheltueli de drum comuna bisericăscă nu rebonifică nimănu.

7. Comuna bisericăscă va preda lucrările acelu antreprenor în care va avea mai multă încredere.

8. Contractul încheiat va avea valoare pentru antreprenor îndată după încheiere, iar pentru comuna bisericăscă numai după aprobarea forului bisericesc.

9. Spesele cu încheierea contractului și timbrele cad în sarcina antreprenorului.

Bucoveți, din ședința cons. per. ținută la 6 Iulie 1930

Alexandru Popoviciu

președinte.

Nicolae Lăzărescu

notar.

2—3

La Librăria diecezană din Caransebeș

se pot comanda următoarele

Cărți de Religione

de Dr. P. Barbu și Pr. P. Bizerea

întocmite după Programa analitică ministerială a învățământului primar sancționată cu decretul regal Nr. 2244 din 25 Iulie 1925 pentru:

1. Școalele de copii mici și clasa I a școlii primare Lei 10.—
2. Clasele II și III ale școlii primare „ 10.—
3. Clasa IV a școlii primare „ 10.—
4. Clasele V, VI, și VII ale școlii primare „ 15.—
5. Cursul de adulți și șc. de ucenici „ 10.—

Cărțile sunt aprobate de Consiliul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului și anume: cele de sub 1—4 cu Nr. 4482 din August 1928, iar cea de sub 5 cu Nr. 6156 din 30 Noemv. 1928.

Aviz!

Primesc spre executare în culori de ulei tot felul de lucrări de artă bisericăscă ș. a. ripize, prâsnicare, steaguri, mormântul Domnului și tot felul de obiecte bisericesti

Prof. Cornel G. Otoaga
pictor

9

Caransebeș, Str. Ghicării 4.

Convocare.

Membrii Cooperativei de Credit din Teregovă (Teregovai Hitelszövetkezet) se convocă prin aceasta la

Adunarea generală extraordinară,

ce se va ține la 3 August 1929 orele 11 a. m. în sala de învățământ a școlii primare de stat din Teregovă, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Prezentarea bilanțului de pe anul 1929.
2. Hotărârea disolvării Cooperativei de Credit.
3. Alegerea Comisiunii de lichidare.
4. Alegerea Comisiunii de cenzori.
5. Eventuale propuneri.

Dacă la această adunare generală extraordinară nu s'ar prezenta membrii în numărul cerut de Statute, atunci a doua se va ține la 10 August 1930, și dacă nici aceasta nu ar fi capabilă de a hotărî; a treia adunare generală, care fără considerare la numărul membrilor prezenți poate aduce hotărâri valide, se convocă pe

17 August 1930, în acelaș timp și loc și cu aceeaș ordine de zi.

Teregovă, la 24 Iulie 1930.

2-3

Consiliu de Administrație.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 711/1930 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de următorul Firma Banca Poporală spa. din Caransebeș contra următoarei Elena Ion Țigriș născ. Danuț dom. în Ciuta, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Ciuta (din circumscripția tribunalului Caransebeș) No. coalei cf. 185 No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 307 Casa No. 161 cu curte în Intravilan 30 stp. No. top. 308 Grădină în Intravilan 77 stp. prețul de strigare 15.000 lei; No. de ord. A. II. 1-2 No. top. 861 fânaț în Seliștie 344 stp. No. top. 862 arătură în Seliștie 1183 stp. prețul de strigare 10.000 lei; No. de ord. A. III. 1-2 No. top. 918 fânaț în Seliștie 181 stp. No. top. 919 arătură în Seliștie 596 stp. prețul de strigare 4000 lei; No. de ord. A. IV. 1-3 No. top. 1078 fânaț în Luncă 683 stp. No. top. 1079 arătură în Luncă 773 stp. No. top. 1080 arătură în Luncă 809 stp. prețul de strigare 12.000 lei; No. de ord. A. V. 1-3 No. top. 1708 fânaț în Tihobu 716 stp. No. top. 1709 fânaț în Tihobu 240 stp. No. top. 1710 fânaț în Tihobu 820 stp. prețul de strigare 10.000 lei; No. de ord. A.+1 No. top. 431 fânaț în Câmpu mare 712 stp. prețul de strigare 4000 lei; No. de ord. A.+2 No. top. 639 fânaț în Zăvoiu 1251 stp. prețul de strigare 7000 lei; No. de ord. A.+3 No. top. 647 arătură la Grădini 819 stp. prețul de strigare 7000 lei; No. de ord. A.+4 No. top. 978 fânaț în

Seliștie 57 stp. prețul de strigare 100 lei; No. de ord. A.+5 No. top. 1344 fânaț în Șușara 1 jug. 590 stp. prețul de strigare 10.000 lei; No. de ord. A.+6 No. top. 1800 fânaț în Valea rea 1462 stp. prețul de strigare 6000 lei; pe imobilul No. de ord. A. I. 1-2 II. 1-2 III. 1-2 V. 1-3+I 3-6 cu menținerea dreptului de uzufruct viager intabulat în favoarea lui Crista Nicolae.

Pentru încasarea creanței de 40.000 lei capital interese 12% dela 10 August 1928, spese de proces și de executare de 3431 lei, fixate până acum, spese de 1823 lei 50 bani fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de 23 August 1930 ora 9 la casa comunală a comunei Ciuta.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate și două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170. legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare. Caransebeș, la 7 Maiu 1930.

Leo Pető m. p. judecător.

Pentru conformitate:

D. Lăzărel dir. cf.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 206 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Tribunalului din Caransebeș de sub Nr. 1554/1927 efectuându-se execuțiunea la 9 Martie 1928 în favorul următoarei Firma I. Muschong din Logoj, subst. prin Dr. Ernest Róth domiciliat în Caransebeș pentru suma de 83.000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrare și suprasechestrare, cari s'au prețuit în 21.600 Lei — bani și anume: un butoi, una vacă, una junincă, una cadă, două căzi, un bou, una vâcă, una sanie, una vacă, una junincă se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1568/1928 G. pentru încasarea creanței de 83.000 Lei — bani capital cu 12% interese din 15 Decembrie 1927 și spesele de 7282 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 12 August 1930 la orele 9 a. m. în comuna Glimboca la locuința urmăriților și toți aceia, cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în

baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a Legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 14 Iulie 1930.

Șef Portărel **M. Guran.**

Corpul Portăreilor Tribunalul Caransebeș.

Nr. 39 Port. 1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Tribunalului Judecătoarei urbane din Timișoara de sub Nr. 6718/1929 cfeptuindu-se execuțiunea la 25 Ianuarie 1930 în favorul următorului Kemarget et Meder din Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Ernest Roth domiciliat în Caransebeș pentru suma de 5626 Lei — bani capital și accesorii mobilele sechestrate și supraseduestrate cari s'au prețuit în 15000 Lei — bani și anume: un strung lung, fabric. Raibauer se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătoarei mixte din Caransebeș de sub Nr. 645/1930 G. pentru încasarea creanței de 5626 Lei — bani capital cu 15½% interese din 4 Iulie 1929, și speșele de 2192 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 14 August 1930 la orele 12 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia, cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 14 Iulie 1930.

Șef Portărel **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 129 Port. 1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătoarei urbane din Timișoara de sub Nr. 17564/1929 cfeptuindu-se execuțiunea la 6 Martie 1930 în favorul următoarei Firme Ioan Tedeschi și Fiu din Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Arpad Böhm din Timișoara subst. prin adv. Dr. Ernpst Roth din Caransebeș pentru suma de 2144 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrat și supraseduestrate cari s'au prețuit în 28000 Lei — bani și anume: una pendulă cu trei greutateți, un buffet mare de sticlă, un strung de fier se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma

decizului Judecătoarei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1568/1930 G. pentru încasarea creanței de 2144 Lei — bani capital, cu 15½% interese din 18 Iulie 1929 și speșele de 1136 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 13 August 1930 la orele 12 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX, din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 14 Iulie 1930.

Șef Portărel **M. Guran.**

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane

Otel cu bun renume, aproape de centru. — Apaduct lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă: Administrația „Vilei Doboșan” în Băile Erculane.

Iosif Schaub

Tinichigiu de lux și de zidiri, se angajează la tot felul de lucrări și anume: facerea de turnuri noi, de cruci noi precum și aurirea lor, facerea acoperișurilor noi, facerea parafulgerilor după regulile tehnice; vopsirea turnurilor, acoperișurilor cu farba „Bessemmer”, cea mai bună farbă, ce apără
8 contra ruginii.

Adresa: Lugoj, Str. Nedelco 35.